

bit : * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patiéntes erunt, ut annúntient :

Quóniam rectus Dóminus Deus noster : * et non est iníquitas in eo.

Psalmus c.

Miseriórdiam, et iudícium * cantábo tibi Dómine :

Psallam, et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocentia cordis mei, * in médio domus meae.

Non proponébam ante oculos meos rem injústam : * faciéntes prævaticatiónes odívi.

Non adhæsít mihi cor pravum : * declinántem a me malignum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próxímo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo, et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ ut sédeant mecum : * ámbulans in via imma-

culáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meae qui facit superbiam : * qui lóquitur iniqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ : * ut dispéderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Añã. Jubiláte Deo omnis terra.

Vel Añã. Bonum est confitéri Dómino.

Añã. Clamor meus.

Psalmus cj.

Domine exáudi oratió-nem meam : * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me : * in quacúmque die tribulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruerunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum : * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsít os meum carni meae.

Símilis factus sum pelli-cáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * et qui laudábant me advérsus me jurábant.

Quia cinerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ : * quia élevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt : * et ego sicut fœnum áruí.

Tu autem Dómine in ætérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generatióne et generatióne.

Tu exsúrgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus : * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion : * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratióne[m] humílium : * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera : * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum :

Quia prospéxit de excélsso sancto suo : * Dóminus de cœlo in terram aspéxit.

Ut audíret gémitus compeditórum : * ut sólveret filios interemptórum :

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoce me in dimídio diérum meórum : * in generatióne[m] et generatióne[m] anni tui.

Inítio tu Dómine terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscunt.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Fílii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Psalmus cii.

Benedic ánima mea Dómino : * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus :

Benedic ánima mea Dómino : * et noli oblivisci omnes retributiónes ejus : Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis : * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui rédimet de intéritu vitam tuam : * qui coronat te in misericórdia et misericórdiis.

Qui replet in bonis desiderium tuum : * renovábitur ut áquilæ juvénus tua :

Faciens misericórdias Dóminus : * et iudicium ómnibus injúriam patientibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * filiis Israel voluntates suas.

Miserátor, et misericors Dóminus : * longánimis, et multum misericors.

Non in perpétuum irascétur : * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccata nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitates nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitudinem cœli a terra : * cor-

roborávit misericórdiam suam super tíméntes se.

Quantum distat Ortus ab Occidente : * longe fecit a nobis iniquitates nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus tíméntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorebit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsistet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super tíméntes eum.

Et justitia illius in filios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus :

Et memores sunt mandatórum ipsius, * ad faciéndum ea.

Dñs in cœlo parávit sedem suam : * et regnum ipsius ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes Angeli ejus : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illius, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus : * mi-

nistri ejus, qui faciis voluntatem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus, benedic ánima mea Dómino.

Añã. Clamor meus ad te véniat Deus.

Añã. Benedic.

Psalmus cii.

Benedic ánima mea Dómino : * Dómine Deus meus magnificátus es veheménter.

Confessióem, et decórem induisti : * amíctus lúmíne sicut vestiménto : Exténdens cœlum sicut pellem : * qui tegis aquis superiora ejus.

Qui ponis nubem ascensum tuum : * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis ángelos tuos, spíritus : * et ministros tuos, ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitatem suam : * in sæculum sæculi.

Abyssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus : * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fugient : * a voce tonitruu tui formidábunt.

Ascéndunt montes : et descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur : * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus : * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstie agri : * exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea volúcris cœli habitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superioribus suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra :

Prodúcens fœnum juvénis, * et herbam servitúti hóminum :

Ut edúcas panem de terra : * et vinum lætíficet cor hóminis :

Ut exhílalet faciém in óleo : * et panis cor hóminis confírmes.

Saturábuntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit : * illi pásseres nidificábunt.

Heródi domus dux est eórum : * montes excelsi cervis : petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in tépore : * sol cognóvit occasum suum.

Posuísti ténebras, et facta

est nox: * in ipsa pertransibunt omnes bestiae silvae.

Catuli leonum rugientes, ut rapiant, * et quaerant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregati sunt: * et in cubilibus suis collocabuntur.

Exibit homo ad opus suum: * et ad operationem suam usque ad vesperum.

Quam magnificata sunt opera tua Domine! * omnia in sapientia fecisti: impleta est terra possessione tua.

Hoc mare magnum, et spatiosum manibus: * illic reptilia, quorum non est numerus.

Animalia pusilla cum magnis: * illic naves pertransibunt.

Draco iste, quem formasti ad illudendum ei: * omnia a te expectant ut des illis escam in tempore.

Dante te illis, colligent: * aperiente te manum tuam, omnia implebuntur bonitate.

Avertente autem te faciem, turbabuntur: * auferes spiritum eorum, et deficient, et in pulverem suum revertentur.

Emittes spiritum tuum, et creabuntur: * et renovabis faciem terrae.

Sit gloria Domini in saeculum: * laetabitur Dominus in operibus suis:

Qui respicit terram, et facit eam tremere: * qui tangit montes, et fumigant.

Cantabo Domino in vita mea: * psallam Deo meo quamdiu sum.

Jucundum sit ei eloquium meum: * ego vero delectabor in Domino.

Deficiant peccatores a terra, et iniqui ita ut non sint: * benedic anima mea Domino.

Psalmus cix.

Confitemini Domino, et invocate nomen eius: * annuntiate inter Gentes opera eius.

Cantate ei, et psallite ei: * narrate omnia mirabilia eius.

Laudamini in nomine sancto eius: * laetetur cor quaerentium Dominum.

Quaerite Dominum, et confirmamini: * quaerite faciem eius semper.

Mementote mirabilium eius, quae fecit: * prodigia eius, et iudicia oris eius.

Semen Abraham, servi eius: * filii Jacob, electi eius.

Ipse Dominus Deus noster: * in universa terra iudicia eius.

Memor fuit in saeculum testamenti sui: * verbi, quod mandavit in mille generationes:

Quod disposuit ad Abraham: * et iuramenti sui ad Isaac:

Et statuit illud Jacob in praecipuum: * et Israel in testamentum aeternum:

Dicens: tibi dabo terram Chanaan, * funiculum hereditatis vestrae.

Cum essent numero brevi, * paucissimi et incolae eius:

Et pertransierunt de gente in gentem, * et de regno ad populum alterum.

Non reliquit hominem nocere eis: * et corripuit pro eis reges.

Nolite tangere Christos meos: * et in Prophetis meis nolite malignari.

Et vocavit famem super terram: * et omne firmamentum panis contrivit.

Misit ante eos virum: * in servum venundatus est Joseph.

Humiliaverunt in compedibus pedes eius, ferum pertransiit animam eius, * donec veniret verbum eius.

Eloquium Domini inflamavit eum: * misit rex, et

solvit eum; princeps populorum, et dimisit eum.

Constituit eum dominum domus suae: * et principem omnis possessionis suae:

Ut erudiret principes ejus sicut semetipsum: * et senes ejus prudentiam doceret.

Et intravit Israel in Aegyptum: * et Jacob acolus fuit in terra Cham.

Et auxit populum suum vehementer: * et firmavit eum super inimicos ejus.

Convertit cor eorum ut odirent populum ejus: * et dolum facerent in servos ejus.

Misit Moysen servum suum: * Aaron, quem elegit ipsum.

Posuit in eis verba signorum suorum, * et prodigiolorum in terra Cham.

Misit tenebras, et obscuravit: * et non exacerbavit sermones suos.

Convertit aquas eorum in sanguinem: * et occidit pisces eorum.

Edidit terra eorum ranas * in penetrabilibus regum ipsorum.

Dixit, et venit cœnomyia: * et cinifes in omnibus finibus eorum.

Posuit pluvias eorum grandinem: * ignem com-

buréntem in terra ipsórum.

Et percússit véneas eórum, et ficúlneas eórum : * et contrívit lignum finium eórum.

Dixit, et venit locústa, et bruchus, * cujus non erat númerus :

Et comédit omne fœnum in terra eórum : * et comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percússit omne primogénitum in terra eórum : * primitias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto et auro : * et non erat in tribubus eórum infirmus.

Lætata est Ægyptus in profectióne eórum : * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expándit nubem in profectiónem eórum, * et ignem ut luceret eis per noctem.

Petiérunt, et venit cotúrnix : * et pane cœli saturávit eos.

Dirúpit petram, et fluxérunt aquæ : * abiérunt in sicco flúmina ;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum.

Et edúxit pópulum suum

in exsultatióne, * et eléctos suos in lætítia.

Et dedit illis regiões Géntium : * et labóres populórum possederunt :

Ut custódiant justificatiónes ejus, * et legem ejus requirant.

Añã. Benedic ánima mea Dómino.

Añã. Visita nos.

Psalmus cv.

Confitémíni Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas faciet omnes laudes ejus?

Beáti, qui custódiunt júdicium, * et faciunt justítiam in omni témpore.

Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui : * vísitã nos in salutári tuo :

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ : * ut laudéris cum hereditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris : * injúste égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabilia tua : * non fuérunt mémoires multítudinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascéndentes in mare, * Mare rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum : * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et increpuit Mare rubrum, et exsiccátum est : * et dedúxit eos in abyssis sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu odiéntium : * et redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes eos : * unus ex eis non remánsit.

Et credidérunt verbis ejus : * et laudavérunt laudem ejus.

Cito fecérunt, oblíti sunt óperum ejus : * et non sustinuerunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto : * et tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum : * et misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris : * Aaron sanctum Dómini.

Apérta est terra, et deglutívit Dathan : * et opéruit super congregatiónem Abíron.

Et exársit ignis in synagóga eórum : * flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb : * et adoravérunt scúlptile.

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedéntis fœnum.

Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabilia in terra Cham : terribilia in Mari rubro.

Et dixit ut dispéderet eos : * si non Móyses eléctus ejus stetísset in confractióne in conspéctu ejus :

Ut avérteret iram ejus ne dispéderet eos : * et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem :

Non credidérunt verbo ejus, et murmuravérunt in tabernáculis suis : * non exaudiérunt vocem Dómini.

Etelevávit manum suam super eos : * ut prostérneret eos in desérto :

Et ut dejíceret semen eórum in natióibus : * et dispérgeret eos in regióibus.

Et initiáti sunt Beélphegor : * et comederunt sacrificia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiõibus suis : * et multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phinees, et placavit : * et cessavit quasi satio.

Et reputatum est ei in iustitiam, * in generationem et generationem usque in sempiternum.

Et irritaverunt eum ad Aquas contradictionis : * et vexatus est Moyses propter eos : quia exacerbaverunt spiritum ejus.

Et distinxit in labiis suis : * non disperdiderunt Gentes, quas dixit Dominus illis.

Et commixti sunt inter Gentes, et didicerunt opera eorum : et servi erunt sculptilibus eorum : * et factum est illis in scandalum.

Et immolaverunt filios suos, * et filias suas demoniis.

Et effuderunt sanguinem innocentem : * sanguinem filiorum suorum et filiarum suarum, quas sacrificaverunt sculptilibus Chanaan.

Et infecta est terra in sanguinibus, et contaminata est in operibus eorum : * et fornicati sunt in adinventiombus suis.

Et iratus est furor Domini in populum suum : * et abominatus est hereditatem suam.

Et tradidit eos in manus Gentium : * et dominati sunt eorum qui oderunt eos.

Et tribulaverunt eos inimici eorum, et humiliati sunt sub manibus eorum : * saepe liberavit eos.

Ipsi autem exacerbaverunt eum in consilio suo : * et humiliati sunt in iniquitatibus suis.

Et vidit cum tribularentur : * et audivit orationem eorum.

Et memor fuit testamenti sui : * et poenituit eum secundum multitudinem misericordiae suae.

Et dedit eos in misericordias * in conspectu omnium qui ceperant eos.

Salvos nos fac Domine Deus noster : * et congrega nos de nationibus :

Ut confiteamur nomini sancto tuo : * et gloriemur in laude tua.

Benedictus Dominus Deus Israel a saeculo et usque in saeculum : * et dicit omnis populus : Fiat, fiat.

Psalmus cxi.

Confitemini Domino quoniam bonus : * quoniam in saeculum misericordia ejus

Dicant qui redempti sunt a Domino, quos redemit de manu inimici : * et de regionibus congregavit eos :

A solis ortu, et occasu : * ab Aquilone, et mari.

Erraverunt in solitudine in inaquoso : * viam civitatis habitaculi non invenerunt,

Esurientes, et sitientes : * anima eorum in ipsis defecit.

Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur : * et de necessitatibus eorum eripuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam : * ut irent in civitatem habitacionis.

Confiteantur Domino misericordiae ejus : * et mirabilia ejus filiis hominum.

Quia satiavit animam inanem : * et animam esurientem satiavit bonis.

Sedentes in tenebris, et umbra mortis : * victos in mendicitate, et ferro.

Quia exacerbaverunt eloquia Dei : * et consilium Altissimi irritaverunt.

Et humiliatum est in laboribus cor eorum : * infirmati sunt, nec fuit qui adjuvaret.

Et clamaverunt ad Dominum cum tribularen-

tur : * et de necessitatibus eorum liberavit eos.

Et eduxit eos de tenebris, et umbra mortis : * et vincula eorum dirupit.

Confiteantur Domino misericordiae ejus : * et mirabilia ejus filiis hominum.

Quia contrivit portas aereas : * et vectes ferreos confrégit.

Suscepit eos de via iniquitatis eorum : * propter injustitias enim suas humiliati sunt.

Omnem escam abominata est anima eorum : * et appropinquaverunt usque ad portas mortis.

Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur : * et de necessitatibus eorum liberavit eos.

Misit verbum suum, et sanavit eos : * et eripuit eos de interitionibus eorum.

Confiteantur Dño misericordiae ejus : * et mirabilia ejus filiis hominum.

Et sacrificent sacrificium laudis : * et annuntient opera ejus in exultatione.

Qui descendunt mare in navibus, * facientes operationem in aquis multis.

Ipsi viderunt opera Domini, * et mirabilia ejus in profundo.

Dixit, et stetit spiritus
procellæ : * et exaltati
sunt fluctus ejus.

Ascendunt usque ad cœ-
los, et descendunt usque
ad abyssos : * anima eó-
rum in malis tabescébat.

Turbati sunt, et moti sunt
sicut ébrius : * et omnis
sapiéntia eórum devorata
est.

Et clamaverunt ad Dó-
minum cum tribularén-
tur, * et de necessitatibus
eórum edúxit eos.

Et stáuit procéllam ejus
in auram : * et siluerunt
fluctus ejus.

Et lætati sunt quia silué-
runt : * et dedúxit eos in
portum voluntátis eórum.

Confiteántur Dómino
misericórdiæ ejus : * et
mirabilia ejus filiis hó-
minum.

Et exáltent eum in ecclé-
sia plebis : * et in cáthedra
seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desér-
tum : * et éxitus aquárum
in sitim.

Terram fructíferam in
salsúginem, * a malítia
inhabítantium in ea.

Pósuit desértum in sta-
gna aquárum : * et ter-
ram sine aqua in éxitus
aquárum.

Et collocávit illic esu-

riéntes : * et constituérunt
civitátem habitatiónis.

Et semináverunt agros,
et plantáverunt véneas : *
et fecerunt fructum nati-
vitátis.

Et benedíxit eis, et mul-
tiplicáti sunt nimis : * et
juménta eórum non mi-
norávit.

Et pauci facti sunt : * et
vexáti sunt a tribulatióne
malórum, et dolóre.

Effúsa est contemptio
super príncipes : * et er-
ráre fecit eos in ínvio, et
non in via.

Et adjúvit páuperem de
inópia : * et pósuit sicut
oves famílias.

Vidébunt recti, et læta-
búntur : * et omnis iniqui-
tas oppilábit os suum.

Quis sapiens et custódi-
et hæc? * et intélliget mise-
ricórdias Dómini?

Añã. Visita nos Dómine
in salutári tuo.

Añã. Confitebor Dómino.

Psalmus cxiij.

PArátum cor meum
Deus, parátum cor
meum : * cantábo, et psal-
lam in glória mea.

Exsúrge glória mea, ex-
súrge psalterium, et cí-
thara : * exsúrgam dí-
lúculo.

Confitebor tibi in pópu-

Psalmus cxliij.

lis Dómine : * et psallam
tibi in natióibus.

Quia magna est super cœ-
los misericórdia tua : * et
usque ad nubes véritas
tua.

Exaltáre super cœlos
Deus, et super omnem
terram glória tua : * ut
liberéntur dilécti tui.

Salvum fac dextera tua,
et exáudi me : * Deus lo-
cútus est in sancto suo :

Exsultábo, et dívidam
Síchimam, * et convállem
tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus
est Manásses : * et Ephraim
susceptio cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab
lebes spei meæ.

In Idumæam exténdam
calceamentum meum : *
mihí alienígenæ amici fa-
cti sunt.

Quis dedúcet me in civi-
tátem munitam? * quis
dedúcet me usque in Idu-
mæam?

Nonne tu Deus, qui re-
pulisti nos, * et non ex-
ibis Deus in virtúibus
nostris?

Da nobis auxiliúm de
tribulatióne : * quia vana
salus hóminis.

In Deo faciémus virtú-
tem : * et ipse ad níhilum
dedúcet inimicos nostros.

DEus laudem meam ne
tacúeris : * quia os
peccatóris, et os dolósi
super me apértum est.

Locúti sunt advérsum
me lingua dolósa, et ser-
mónibus ódii circumdedé-
runt me : * et expugna-
verunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent,
detráhant mihi : * ego
autem orábam.

Et posuérent advérsum
me mala pro bonis : * et
ódium pro dilectiόne mea.

Constítue super eum
peccatórem : * et diábolus
stet a dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat
condemnátus : * et orátio
ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci : *
et episcopátum ejus accí-
piat alter.

Fiant filii ejus órphani : *
et uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur
fílii ejus, et mendicent : *
et ejiciántur de habitatió-
nibus suis.

Scrutétur fenerátor om-
nem substántiam ejus : *
et dirípiant aliéni labóres
ejus.

Non sit illi adjútor : *
nec sit qui misereátur pu-
pillis ejus.

Fiant nati ejus in intéri-

tum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iniquitas patrum ejus in conspéctu Dñi: * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dñum semper, et dispéreat de terra memória eórum: * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem inopem, et mendicum, * et compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, et véniet ei: * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.

Et induit maledictiónem sicut vestiméntum, * et intrávit sicut aqua in interióra ejus, et sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur: * et sicut zona, qua semper præcingitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum: * et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu Dómine, Dómine fac mecum propter nomen tuum: * quia suávis est misericórdia tua.

Líbera me quia egénus, et pauper ego sum: * et

cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declinat, ablátus sum: * et excússus sum sicut locústæ. Génua mea infirmáta sunt a jejúnio: * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oprobrium illis: * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adjuva me Dómine Deus meus: * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc: * et tu Dómine fecisti eam.

Maledícet illi, et tu benedices: * qui insúrgunt in me, confundántur: servus autem tuus lætábitur.

Induántur qui détrahunt mihi, pudóre: * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dño nimis in ore meo: * et in médio multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris páuperis, * ut salvam fáceret a persecúentibus ánimam meam.

Añã. Confitébor Dómino nimis in ore meo.

Per Annum, v. Dómine exáudi oratióne meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

Pro beata Maria, v. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

AD LAUDES.

Añã. Benigne fac * in bona voluntáte tua Dómine.

Psalmus. Miserére. 62.

Añã. Bonum est.

Psalmus rj.

B Onum est confitéri Dómino: * et psállere nómini tuo Altissime;

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam: * et veritátem tuam per noctem;

In decachórdo, psaltério: * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me Dómine in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ:

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem:

Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem

Altíssimus in ætérnum Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus, ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et benepatiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus Deus noster: * et non est iniquitas in eo.

Añã. Bonum est confitéri Dómino.

Añã. Métuant Dóminum * omnes fines terræ.

Ps. Deus Deus meus. 21.

Añã. Date magnitúdinem.

Canticum Moysis.

Deut. xxxij.

A Udíte coeli quæ loquor, * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia do-
ctrína mea, * fluat ut ros
elóquium meum,

Quasi imber super her-
bam, et quasi stillæ super
grámina. * Quia nomen
Dómini invocábo :

Date magnificéntiam
Deo nostro. * Dei perfectá
sunt ópera, et omnes viæ
ejus júdicia :

Deus fidélis, et absque
ulla iniquitáte, justus et
rectus. * Peccavérunt ei,
et non filii ejus in sórdi-
bus :

Generátio prava atque
pervérsa. * Hæccine red-
dis Dómino pópule stulte
et insípiens?

Numquid non ipse est
pater tuus, * qui possédit
te, et fecit, et creávit te?

Meménto diérum anti-
quórum, * cógita genera-
tiónes singulas :

Intérroga patrem tuum,
et annuntiábit tibi : *
majóres tuos, et dicent
tibi.

Quando dividébat Altís-
simus Gentes : * quando
separábat filios Adam,

Constituit términos po-
pulórum * juxta núme-
rum filiórum Israel.

Pars autem Dómini, pó-
pulus ejus : * Jacob funi-
culus hereditátis ejus.

Invenit eum in terra de-
sérta, * in loco horróris, et
vastæ solitúdinis :

Circumdúxit eum, et dó-
cuit : * et custodívit quasi
pupillam óculi sui.

Sicut áliqua próvocans
ad volándum pullos suos, *
et super eos vólitans,

Expándit alas suas, et
assúmpsit eum, * atque
portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus
fuit : * et non erat cum eo
deus aliénus.

Constituit eum super ex-
célsam terram : * ut com-
éderet fructus agrórum,
Ut súgeret mel de pe-
tra, * oleúmque de saxo
duríssimo.

Butyrum de arménto, et
lac de óvibus * cum ádipe
agnórum, et arietum filió-
rum Basan :

Et hircos cum medúlla
trítici, * et ságuinem uvæ
bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus,
et recalcitrávit : * incras-
sátus, impinguátus, dila-
tátus,

Derelíquit Deum factó-
rem suum, * et recéssit a
Deo salutári suo.

Provocavérunt eum in
diis aliénis, * et in abomi-
natió nibus ad iracúndiam
concitavérunt.

Immolavérunt dæmó-
niis, et non Deo, * diis,
quos ignorábant :

Novi recentésque vené-
runt, * quos non coluérunt
patres eórum.

Deum, qui te génuít de-
reliquísti, * et oblítus es
Dómini Creatóris tui.

Vidit Dóminus, et ad ira-
cúndiam concitátus est : *
quia provocavérunt eum
filii sui et filia.

Et ait : Abscóndam fá-
ciem meam ab eis, * et
considerábo novíssima
eórum :

Generátio enim pervérsa
est, * et infidèles filii.

Ipsi me provocavérunt
in eo, qui non erat Deus, *
et irritavérunt in vanitá-
tibus suis :

Et ego provocábo eos in
eo, qui non est pópulus, *
et in gente stulta irritá-
bo illos.

Ignis succénsus est in
furóre meo, * et ardébit us-
que ad inférni novíssima :

Devorábitque terram cum
gérmine suo, * et móntium
fundaménta combúret.

Congregábo super eos
mala, * et sagíttas meas
complébo in eis.

Consuméntur fame, * et
devorábunt eos aves mor-
sui amaríssimo :

Dentes bestiárum immít-
tam in eos, * cum furóre
trahéntium super terram,
atque serpéntium.

Foris vastábit eos glá-
dius, et intus pavor, * jú-
venem simul ac vírginem,
lacténtem cum hómine
sene.

Dixi : Ubinam sunt? *
cessáre fáciam ex homíni-
bus memóriam eórum.

Sed propter iram inimi-
córum distuli : * ne forte
superbírent hostes eórum,

Et dicerent : Manus no-
stra excélsa, et non Dómi-
nus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est,
et sine prudéntia. * Utinam
sáperent, et intelligerent,
ac novíssima providérent.

Quómodo persequátur
unus mille, * et duo fugent
decem millia?

Nonne ídeo, quia Deus
suus véndidit eos, * et Dó-
minus conclúsit illos?

Non enim est Deus noster
ut dii eórum : * et inimici
nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum,
vínea eórum, * et de sub-
urbánis Gomórrhæ :

Uva eórum uva fellis, * et
botri amaríssimi.

Fel dracónum vinum eó-
rum, * et venénium áspi-
dum insanábile.